

ПРОГРАМА

ЗА КОНКУРСЕН ИЗПИТ ЗА ДОКТОРАНТИ ПО ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ
3.5. ОБЩЕСТВЕНИ КОМУНИКАЦИИ И ИНФОРМАЦИОННИ НАУКИ

МЕДИИ И СОЦИАЛНИ КОНФЛИКТИ – 2018/2019 г.

1. Социални конфликти и медии, съществуващи социологически и комуникационни концепции. Тезата на Ралф Дарендорф за генезиса на социалните конфликти и българските ѝ проявления.
2. Функции на медиите при отразяването на социалните конфликти . Равнища на журналистически социоанализ и подходи на изучаване.
3. Журналистическа социална компететност. Социална и медийна ситуация - типология. Тезата на Тод Гитлин, Ървинг Гофман, Джей Ротман за рамкиране на конфликтите. Българската журналистическа практика– зависимости, самоцензуриране.
4. Конфликтът: властимащи и властнямащи. Авторитети и харизми в българското политическо пространство. Теории за авторитети и лидери. Проблемът за лидерството, българският политически елит - характеристики. Медийният образ на българските държавници.
5. Социална стратификация – тезата на Гидънс , най-нови теории: на Уилкинсън, Пикет, Стендинг и др. Социален туризъм, противопоставянето столица – провинция, обезлюдяване на цели региони. Журналистически подходи.
6. Институционални конфликти в сферата на здравеопазването, социалната и демографската политика. Социални страхове – медийни параметри. Предизвикателства към журналистиката.
7. Медийни табути. Подмени в публичния медиен дневен ред. Налагането на нови журналистически социомодели- специфики на проява. Конструктивна журналистика – тезите на Катрин Гилденщед, Ханс Кеплингер и др. Тенденции в българската журналистика.
8. Българският модел на класификациите на Жан Нюел Капферер, Т. Шибутани, Олпорт, Поустман за слуховете. Сфери и способности на тиражиране. Генезис.
9. Равнища на журналистическите разследвания на социални конфликти, зависимости, социален ефект – примери. Гледните точки на С.Флийсън, Нил Хенсън.

10. Проблеми на професията – професионални конфликти: появата на копипейст журналистика, журналистика на непроверените факти и пр. Информационно еднообразие в медийното многообразие - уеднаквяване на съдържание, медийна концентрация и пр.

Библиография

1. БУРКАРТ, Р. Диалогът в Интернет-едно ново качество за конфликтния публик рилейшънс? Рилейшънс и конфликти в демократичното общество, 2000
2. ГИДЪНС, Ан. Социология. Прозорец, 2003.
3. ДАРЕНДОРФ, Р. Модерният социален конфликт, Златорогъ, 1998.
4. ДИМИТРОВ, Д. Конфликтология, УИ "Стопанство", 2004.
5. Закон за достъп до обществена информация
6. ЗНЕПОЛСКИ, И. (съст.). Демокрацията болна от своите медии? Дом на науките за човека и обществото, София, 2012.
7. КАБАКЧИЕВА, П. Гражданското общество срещу държавата. ЛИК, 2012.
8. КАПФЕРЕР, Ж. Н. Слуховете - най-старото средство за информация в света, С., 1992
9. КРЪСТЕВА, Л. Медийни социомодели // От век на век, от слово към слово, СУ „Кл. Охридски“, 2014.
10. КРЪСТЕВА, Л. Медийна безконфликтност: Журналисти по теория, журналисти на практика, Авангард Прима, София, 2012, с.90-97.
11. КРЪСТЕВА, Л. Медийните табути. // Българската журналистика 160 години минало-настояще-перспективи. София, 2005, с. 122-135.
12. ПЕТЕВ, Тодор. Комуникационната спирала-трансформации и конфликти, 2009.
13. Публик рилейшънс и конфликти в демократичното общество. ПЕТЕВ, Т. Минка ЗЛАТЕВА (състав.) София: Никс Принт, 2000.
14. УИЛКИНСЪН, Р., К. ПИКЕТ, Патология на неравенството, Изток - Запад, 2014.
15. COHEN, A. Akiba, Adoni H., Bantz, C. Social Conflict and Television News. Newbury Park, CA.: Sage Publications, 1990.
16. GOFFMAN, Erving. Frame analysis: An essay on the organization of experience. London: Harper and Row, 1974.
17. FLEESON, Lucinda S. Ten Steps to Investigative Reporting , International Center for Journalists, Washington, D.C. 2003, http://www.icfj.org/sites/default/files/10_Steps_

Изготвил: доц.д-р Луливера Кръстева